

Slovenské Tatry

- pobočky automobilky na Slovensku

Tatra

Jednostranný sklápač Tatra 148 S1 z odštěpného závodu Tatra Bánovce nad Bebravou (archív Milan Minarovič)

► Tahač ťažkých prívesov do hmotnosti 100 ton Tatra 141 bol predstavený na strojárskej výstave v Brne 1955, v roku 1957 začala jeho výroba v Kopřivnici, od roku 1958 presunutá do Bánoviec (archív Vladimír Botta)

Viac ako tri desať ročia boli súčasťou automobilky Tatra aj pobočné závody na Slovensku, ktoré sa zapojili do produkcie nákladných automobilov. V Bratislave a Bánovciach nad Bebravou bola navyše umiestnená časť vývojových a skúšobných kapacít, ktorá sa podieľala na konštrukcii niektorých automobilov, ich modifikácií a agregátov. Neprávom opomínaná je tiež projekcia a výroba jednoúčelových strojov, technologických zariadení a náradia pre všetky závody podniku Tatra, ktorá bola z veľkej časti koncentrovaná tiež v týchto lokalitách.

Značkové predajne a opravovne mala Tatra na Slovensku už v období prvej republiky. Avšak prvými "výrobnými" prevádzkami, ktoré sa na krátke obdobie od októbra 1952 do novembra 1953 stali jej súčasťou, boli rozostavané továrne v Detve a Hriňovej. Dôvodom mohlo byť, že Tatra v tom čase pracovala na rekonštrukcii nemeckého polopásového obrneného transportéra Hkl6p „Hakl“ na nový typ OT-810, ktorého výrobu neskôr zabezpečovali spomínané závody, ktoré krátko po dobu dobovania v roku 1955 ale vytvorili samostatný podnik Podpolianske strojáre. Ten i nadálej spolupracoval s Tatrou pri výrobe sklápačov T147 „dumpcar“, či dodávkach motorov a podvozkov pre rýpadlá. Tatra v päťdesiatych rokoch zápasila s nedostatkom kapacít kvôli veľkému dopytu po nákladných automobiloch zo strany armády i civilných odborateľov. Väčšinu komponentov si navíc musela zabezpečovať vlastnými silami, lebo sieť subdodávateľov bola veľmi obmedzená. Enormný bol i dopyt po náhradných dielcoch. Automobilka sa preto rozšírila o závod v Příbore, kam presunula časť produkcie a v roku 1958 o dva slovenské závody v Bánovciach n. B. a Čadci.

TATRA BÁNOVCE (1958-1990)

Bola svojho času nie len najväčšou, ale aj prvou automobilkou na Slovensku. S jej výstavbou sa začalo v lete 1949, v rokoch 1951-1956 v nej dubnická zbrojovka vyrábala minomety. Po ukončení vojenskej produkcie hľadali v Bánovciach nový program a okrem iného začali dodávať dielce pre vozidlá Tatra 805. Spolupráca vyústila do prevzatia a začlenenia závodu do národného podniku Tatra Kopřivnice. Do Bánoviec sa následne presunula výroba ďalších komponentov, a tiež montáž tahačov T141, ktorých prvú sériu dokončili v aprili 1958. Ide o prvý automobil, ktorý bol pred 65. rokom sériovo vyrobený na Slovensku. Tatra 141 konštrukčne vychádzala z rozárenejšieho typu T111, z ktorého prevzala väčšiu agregátov. Odlišovala sa dvojitou kabínou a kratším rázvodom náprav, výkonnejsím motorom a inak odstupňovanými prídavnými prevodmi, resp. priamo v nábojoch kolies umiestnenými ďalšími redukčnými prevodmi. Montáž T141 bola v Bánovciach ukončená až v máji 1970, celkovo bolo vyrobených takmer päťtisíc tahačov, z nich viac ako polovica bola exportovaná.

Minibus Tatra 603 MB, postavený v bratislavskej konštrukčnej kancelárii Tatra v úlohe meracieho vozidla počas skúšok začiatkom šesťdesiatych rokov (archív Ivan Šuster)

Závod zabezpečoval aj výrobu osem a dvanásťvalcových motorov určených pre náhradnú spotrebú po ukončení sériovej produkcie T128 a T111, a tiež pre záštitu do rôznych pracovných a železničných vozidiel. Okrem toho dodával prevody, motorové, podvozkové, karosárské a ďalšie dielce. Od roku 1963 sa začal špecializovať na výrobu výkynných náprav, ktoré sa postupne stali nosným produkтом. Výroba motorov a ďalších agregátov bola ukončená, resp. presunutá do iných závodov. Vyrobán boli všetky typy náprav T138, neskôr T813 a T148. V poslednom štvrtroku 1982 sa v rozšírennej a modernizovanej tovární rozbehla sériová produkcia 15 tisícových (ročne) súprav náprav a nosných rúr pre novú generáciu T815. Okrem toho závod zodpovedal za vývoj a dodávky navijakov pre tahače a vojenské valníky.

V auguste 1966 zaviedli výrobu inovovaných jednostranných sklápačov T138 S1, ktoré sa stali ďalším nosným produkтом. Od apríla 1970 bol tovární pridelený štatút odštartného závodu, ktorý priniesol častočné ekonomicke osamostatnenie sa. V rovnakom období prevzali v Bánovciach zodpovednosť za konštrukciu a výrobu jednoúčelových strojov a technologických zariadení dodávaných pre všetky sesterské prevádzky Tatry, resp. neskôr i pre ďalšie podniky domáceho automobilového priemyslu. Ešte koncom padesiatych rokov vzniklo v rámci závodu vlastné konštrukčné stredisko, ktoré sa v spolupráci s vývojovým oddelením maternej automobilky podielalo napríklad na modernizácii tahača T141, neskôr na vývoju náprav, navijakov, sklápačov, valníkov a ďalších modifikácií vozidiel T138/148/813/815. Výroba sklápačov T138 S1 pokračovala do roku 1971, keď bol tento typ nahradený inovovaným typom T148 S1, od roku 1975 dodávaným tiež v úprave Arktik pre prácu v drsných severských podmienkach. Ďalším ikonickej automobilom bol mohutný štvormápravový sklápač T813

Prvé generácie jednostranných sklápačov Tatra 138 S1 zo závodu Tatra Bratislava. Propagačná fotografia je z MSV Brno (archív Vladimír Botta)

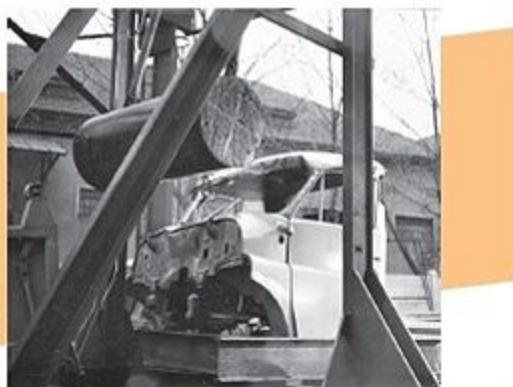

Sklápacia korba pre prototyp T813 S1 6x6 prepravovaná na plošine vozidla T138 4x4 pred závodom na Mlynských Nivách 21 (archív Ivan Šuster)

S1, od roku 1979 bola do Bánoviec umiestnená výroba valníkov T2-148 a špeciálnych podvozkov T815 VP31 8x8 pre montáž kanónových húfnic DANA v ZŤS Dubnica. Začiatkom roku 1983 začala sériová montáž novej generácie T815, na ktorej sa Tatra Bánovce okrem dodávok náprav a nosných rúr podieľala i finalizáciu rôznych verzií sklápačov T815 S1, valníkov T815 VVN 6x6 a podvozkov DNA. V menších sériách boli dodávané ramenové nakladacie kontajnerov T815 RN, v prototypovej dielnej závode vznikli (okrem rôznych sklápačov a valníkov) tiež letecké tahače T815 TPL 6x6, niektoré ľúčelové aplikácie podvozkov T815, prototypy ľahkého dvojmotorového tahača prívesov T815 TPN 8x8, lesovozu T815 LPA a ďalších zaujímavých vozidiel.

TATRA ČADCA (1958-1990)

Významný závod automobilky sídlil tiež v Čadci. Vznikol v roku 1944 ako súkromný podnik na produkciu čerpadiel, neskôr sa zameral na automobilové náhradné dielce. Po príslušenství k podniku Tatra bola do Čadce umiestnená produkcia podvozkových, mechanických a karosárskych dielcov pre nákladné automobily T111, T128, T141 a T805. Od roku 1962 sa závod špecializoval na výrobu ozubenia, nápravových diferenciálov a kompletných zostáv riadenia pre nákladné automobily T138 (neskôr T813, T148 a T815), pokračovala tiež produkcia náhradných dielcov pre výbežové modely. V šesťdesiatych rokoch sa do Čadce snažili získať finálnu výrobu osobných automobilov, k naplneniu týchto zámerov ale nedošlo. Na Kysuce však bola presunutá produkcia ďalších dôležitých komponentov. V súvislosti s nábehom nového typu T148 (a neskôr T815) to boli napríklad medzinápravové

Skúška pasívnej bezpečnosti kabíny nákladného automobilu na nádvorie závodu Tatra Bratislava (archív Ivan Šuster)

Pre prvomájové sprievody sa zvykli pripravovať alegorické vozy s úderníckymi heslami. Fotografia zo šesdesiatych rokov zo závodu Tatra Čadca (archív Eduard Nekoranec)

diferenciály, ďalej kvapalinové spojky, tlakovzdušné riadenie, prídavné prevody a pomocné pohony, skrine predného pohonu, či ozubené rozvody a ventilátory vzduchom chladených motorov. V roku 1979 bola v Čadci zavedená tiež finálna montáž motorov radu T920.

TATRA BRATISLAVA (1960-1969)

Na Mlynských Nivách 21 sídlila ďalšia významná pobočka automobilky. Strojárska výroba a autoopravárstvo v tomto objekte pritom existovali už od roku 1928, počas vojny tam napríklad montovali nákladné vozidlá Praga pod označením Orava. V päťdesiatych rokoch sa závod stal súčasťou Československých automobilových opravorní (ČSAO Orava), následne n.p. MARP (Mechanizačno-regeneračný podnik). V júli 1960 bol začlenený do podniku Tatra ako pobočný závod 5 s výrobou komponentov pre T111, T141 a T138. V rokoch 1962-1966 boli na Mlynských Nivách montované sklápače T138 S1, vyrábali sa tam i motory T111 a T103, prevodové skrine, prídavné prevody, tlakovzdušné riadenie, tmičky a ďalšie podvozkové dielce. Známa je činnosť vývojovo-konštrukčného oddelenia a skúšobnej závodu Tatra Bratislava, kde pracovali na prototypoch cestovných automobilov, mini-

Inovované sklápače T138 S1 s upravenou korbou na nádvorí závodu Bánovce (archív Milan Minarovič)

Prospekt T138 zo šesdesiatych rokov. Do výroby podvozkov týchto vozidiel sa výrazne zapojili aj závody v Bánovciach, Čadci a Bratislave.

Nádrže, sacie a výfukové potrubie, nosiče náhradných kolies a ďalšie diely dodával závod v Trstenej (archív Ján Čabrák)

► V Bánovciach vyrábali i valníky T2-148 6x6, na fotografii uprostred. Na ľavej strane jednostranný sklápač T148 S1 a vpravo jeho modifikácia T148 S1 Arktik uspôsobená pre prácu v extrémne studených klimatických podmienkach až do minus 60 stupňov Celzia (archív Milan Minarovič)

▲ Prototyp štvornápravového sklápača Tatra 813 S1 8x8 (archív Milan Minarovič)

▲ Pohľad do montážnej dielne závodu Tatra v Pezinku s rozpracovanými vozidlami Tatra 148 po generálnej oprave (archív Vladimír Botta)

busu a ľahkých úžitkových vozidiel postavených na základe sériového typu T603. Dôležité boli úlohy pri vývoji a skúškach motorov a ďalších uzlov, sklápačov a valníkov a iných účelových modifikácií nákladných vozidiel. V závode bolo umiestnených 6 skúšobných staníc motorov, ktoré boli často využívané automobilkou Tatra, a inými podnikmi nášho automobilového priemyslu. Ďalej dva skúšobné stavy boli súčasťou montážnej linky motorov T103. V rámci závodu pôsobila aj dobre vybavená náradovňa a stredisko výroby jednoúčelových obrábacích strojov a technologických zariadení. V decembri 1969 došlo k odeleniu závodu 5 od Tatry a jeho pripojeniu k podniku Omnia ako „Závodu na vývoj a výrobu automobilov“, ktoré následne vyústilo do založenia Bratislavských automobilových závodov (BAZ). Útvary konštrukcie a skúšobná si naďalej zachovali vývojové a testovacie kapacity (neskôr ako súčasť Výskumu motorových vozidiel – VMV BAZ) a na Mlynských Nívach 21 pokračovala až do deväťdesiatych rokov aj výroba automobilových dielcov.

TATRA TRSTENÁ (1965-1968)

Krátkie obdobie bol súčasťou Tatry i závod v Trstenej na Orave. Vznikol v roku 1961 ako prevádzka podniku KOH-I-NOOR Bišovec na drobné lisovanie a zváranie automobilového dielce. V roku 1965 bol príčlenený priamo k Tatre, ktorá v Trstenej vyrábala karosársku a plechové dielce ako tímice výfukov, časti sedadiel a interiéru pre osobné automobily T603, olejové a palivové nádrže, držiaky náhradných kolies, rámy, časti kabín, sacie a výfukové potrubia pre T111 a T138. V roku 1969 bol závod presunutý pod Turčianske strojárne, ktoré do Trstenej umiestnili výrobu lesných kolesových ľahačov LKT (ktorá úspešne pokračuje až do dnešných dní). Výroba nádrží, výfukového a sacieho potrubia a niektorých ďalších dielcov ale v Trstenej zostala až do osemdesiatych rokov.

TATRA STROPKOV (1974-1990)

Prevádzka v Stropkove bola príčlenená k odštartnému závodu Tatra Bánovce v roku 1974. Už predtým spolupracovala pri produkcií kabín, častí karosérie a podvozku presunutej po ukončení sériovej výroby ľahačov T141. Aj v ďalšom období dodávala hlavne náhradné dielce, ako napríklad sklápacie korby T138 S1 a T148 S1. Do Stropkova bola umiestnená tiež výroba navijakov pre ľahače a valníky Tatra 148, 813 a 815, ktorá až do deväťdesiatych rokov predstavovala nosný program závodu. Nástupnícka spoločnosť pokračuje dodnes v tejto lokalite v strojárskej tradícii a vyrába ocelové kontajnery.

TATRA RAKOVÁ (1985-1990)

Ako posledná bola k Tatre začlenená nová prevádzka v Rakovej pri Čadci. Pretože hlavné výrobne priestory závodu Tatra Čadca neumožňovali ďalšie výraznejšie rozšírenie, rozhodlo sa o výstavbe nového závodu v lokalite Raková, kam mala byť pôvodne presunutá výroba náhradných dielcov z Trstenej, v ďalšej etape sa zvažovalo vybudovať centralizovanú lisovňu. V nových moderných halách napokon v auguste 1985 rozbehli výrobu prídavných prevodov a komponentov pre T815, a tiež staršie T148 a T813. Prevody, ozubenie a náhradné dielce tvorili i v ďalšom období hlavný výrobný program.

O.P./KOMBINÁT TATRA

V roku 1986 došlo k reorganizácii vtedajšej štátom riadenej Výrobo-hospodárskej jednotky ČAZ (Československý automobilový priemysel). V rámci nej bol vytvorený odborový podnik so sídlom v Kopřivnici (Tatra o.p.), pod ktorý spadali národné podniky Tatra Bánovce a Tatra Čadca vytvorené z bývalých pobočných závodov. K Tatre boli nanovo príčlenené aj Trnavské automobilové závody (n.p. TAZ), v ktorých mala byť ukončená výroba zastaraných vozidiel Š1203 a nahradená produkciou dielcov pre T815 (už vtedy TAZ dodával spojky, pomocné rámy, či závesné háky pre ľahače). Do Trnavy sa mala presunúť aj montáž polnohospodárskych vozidiel T815 Z22 Agro (dovtedy TAZ vyrábal len ich nadstavby) a niektorých špeciálnych verzí, ako ľahačov prívesov T815 TP 6x6, či žeriavových šasi T815 PJ s nízkou uloženou kabínou. K realizácii týchto zámerov však nedošlo, a asi aj preto v roku

Tatra Bánovce vyrobila viac ako 42 tisíc vozidiel T815, najväčší počet tvorili jednostranné sklápače T815 S1 6x6 (archív Ján Čabrák)

1988 pri ďalšej organizačnej zmene spočívajúcej vo vytvorení štátneho podniku - kombinátu Tatra Kopřivnice, boli jeho súčasťou už „len“ kombinátne podniky (k.p.) Tatra Bánovce a Tatra Čadca (TAZ bol s novými zámermi pripojený ku kombinátu ZTS a premenoval sa dočasne na ZTS Trnava).

K.p. Tatra Bánovce tvoril závod na výrobu podvozkov (náprav a nosných rúr), vozidiel (hlavne sklápačov S1, valníkov VVN 6x6 a ľepčiálnych či asi 8x8) a tzv. JUS (jednoúčelových strojov, teda rôznych technologických zariadení projektovaných a dodávaných pre výrobné prevádzky kombinátu). Pobočný závod v Stropkove sa zameriaval na nájavy a náhradné dielce. Konštrukčné oddelenie s prototypovou dielňou sa aktívne podieľalo na vývoji a inováciach náprav, nadstavieb (hlavne sklápacích a valníkových), niektorých aplikácií podvozkov a vozidiel T815 (vrátane vývoja nového typu T162). Silný konštrukčný útvar bol tiež súčasťou závodu JUS. K.p. Tatra Čadca sa členil na dva závody v Čadci a pobočný závod v Rakovej, v rámci podniku pôsobila i náradovňa a útvar technologickej vývoja (technickej obsluhy výroby). Priamo pod vedením kombinátu patrili okrem hlavných prevádzok v Kopřivniči (montáž vozidiel, výroba kabín, motorov a prevodoviek,

Valníkové automobily s navíjakom T815 VVN 6x6 z osiemdesiatych rokov (archív Ján Čabrák)

V prototypovej dielni báňovskej Tatry vzniklo veľa zaujímavých vozidiel. K najznámejším sa radi séria letiskových fahačov T815 TPL 6x6 (archív Milan Minarovič)

V rokoch 1986-1988 bol súčasťou o.p. Tatra Kopřivnice i národný podnik TAZ Trnava. V tej dobe vyrábal nadstavby poľnohospodárskych vozidiel Tatra 815 Z22 Agro a pripravoval sa na zavedenie montáže kompletnej podvozkov T815 Z22, a tiež niektorých špeciálnych verzií T815 (archív Ján Čabrák)

zlievareň a kováčňa) ešte pobočné závody v Přibore (osobné automobily T613, komponenty T815), Novom Jičíne (valníky, rámy a ďalšie diely), a tiež tzv. odštěpný závod Autoopravovní. Ten združoval niekoľko značkových opravovní, ktoré zabezpečovali servis a generálne opravy vrátane renovácie dielcov a agregátov. Na Slovensku pôsobili tri značkové opravovne v Bratislave, Pezinku a Košiciach.

AUTOOPRAVOVNE TATRA

Menšia prevádzka sídlila v Bratislave na Mlynských Nivách za autobusovou stanicou. Išlo o značkovú opravovňu, ktorej história sa začala písat v roku 1923, po znárodnení bola príčlenená pod Omnu, Autorenova a ČSAO, až sa v roku 1958 znova „vrátila“ do podniku Tatra. Zameriavala sa na opravy osobných automobilov, najskôr T87 a T600, následne T603 a po roku 1975 tiež posledného typu T613. Tatra Pezinok vznikla z bývalého podniku Regena, ktorého základy boli položené v roku 1935 v dielňach Autosprávy ČSD. Pôvodný opravárenský závod sídlil na Račianskej ulici 54 v Bratislave, po znárodnení pôsobil pod názvami Autorenova, ČSAO Regena, v roku 1960 bol príčlenený do Autoopravovní Tatra. Špecializoval sa na generálne opravy nákladných automobilov T111, neskôr T138. V druhej polovici sedemdesiatych rokov sa prestahoval do nového závodu v Pezinku, kde pokračoval v generálnych opravách T148, neskôr T815. V aprili 1960 sa stala súčasťou podniku Tatra opravovňa nákladných automobilov v Košickej štvrti Hutišky. Spočiatku bola zameraná na servis vozidiel T111 používaných pri výstavbe Východoslovenských železiarň, následne zabezpečovala generálne opravy T138, od roku 1976 opravy T148 a T813, neskôr T815.

VAB a AVC

V roku 1990 sa oba kombinátne podniky od Tatry osamostatnili. V Bánovciach vznikol štátny podnik VAB (Výroba automobilov Bánovce), ktorý pokračoval vo výrobe náprav a určite obdobie i vo finalizácii nákladných automobilov T815. Pobočný závod v Stropkove sa v roku 1993 tiež osamostatnil a bol podobne ako celý podnik VAB privatizovaný. Vzhľadom k výraznému poklesu subdodávok náprav pre Tatu a neskoršiemu faktickému ukončeniu výroby civilných vozidiel T815 v Bánovciach sa vedenie snažilo rozšíriť program o ďalšie nové produkty. Napríklad malé tříkolové vozidlá Microcar (bola predstavená dokonca verzia na elektrický pohon), stredné nákladné automobily SNA AKTIS, či rôzne verzie vozidiel Kataši, Tatran a Fatran, ktoré kombinovali podvozok T815 s kabínou a motorom LIAZ a Kamaz. Produkcia náprav sa rozšírila aj o tuhé nápravy určené do pracovných strojov, privesov, návesov, autobusov a iných nákladných vozidiel. Ešte pomerne dlhé obdobie pokračovali dodávky náprav pre licenčnú

▲ Montáž špeciálneho podvozku T815 VP 8x8 v Bánovciach (archív Milan Minarovčík)

▼ Prototyp z deväťdesiatych rokov postavený na podvozku T815 s kabínou LIAZ (archív Jozef Filanda)

montáž vozidiel T815 v Indii (a subdodávky komponentov pre Kopřivnicu) a tiež výroba špeciálnych podvozkov T815 VP - Tatrapan, Zuzana a Radwar. V novom mileniu však boli aj tieto aktivity a výroba pre Tatu v podstate ukončené a v súčasnosti je na mieste bývalého rozľahlého areálu závodu priemyselný park. Nástupnícka spoločnosť TANAX Trucks, a. s. sa zameriava na dodávky nákladných a špeciálnych vozidiel MAN pre armádu a tiež na servis už vyrobencov vozidiel AKTIS, Tatrapan a Zuzana.

Tatra v Čadci sa po roku 1990 transformovala na podnik AVC (Automobilová výroba Čadca), ktorého sa výrazné zmenšenie dodávok komponentov pre sériovú produkciu T815 tiež markantne dotklo. AVC preto zaviedla výrobu prevodov a ozubenia pre ďalších odberateľov, v Rakovej začala licenčná produkcia prevodoviek BC3/5 pre dodávkové automobily Peugeot J9 (vyrábané v tureckom závode Karsan), ako aj prevodovky BA7/BA10 pre Peugeot 504/505. Po zhrube desiatich rokoch však bola ukončená. Areál hlavného závodu v Čadci bol zbúraný (na jeho mieste vyrastlo nákupné centrum) a produkcia sa koncentrovala do prevádzky AVC Raková.

Opakovne Tatra v Bratislave, Pezinku a v Košiciach zostali ešte určité obdobie súčasťou materského podniku, a to dokonca aj po jeho privatizácii a vytvorení akciovéj spoločnosti Tatra Kopřivnice. Neskôr však došlo aj k ich odpredaju a postupnému zániku. V Pezinku pokračovala nástupnícka spoločnosť Regena v opravách a prestavbách nákladných automobilov, v deväťdesiatych rokoch tam sídlila i kancelária importéra Tatra Slovensko. Predaj a servis nákladných automobilov Tatra dnes na Slovensku zabezpečuje niekoľko zmluvných partnerov. Súčasná Tatra Trucks, a. s. tiež prezentovala zámer zaviesť výrobu a montáž vybraných druhov nákladných automobilov v Trenčíne.